

Таким чином, розглянувши використання комп'ютерних технологій на етапах документування можна зробити висновок, що ефективність діловодства як складової частини управлінської діяльності істотно підвищується з переходом на комп'ютерне опрацювання ділової документації.

Організація діловодства істотно впливає на оперативність, економічність і надійність функціонування апарату управління установи, культуру праці управлінського персоналу. Якщо процес діловодства в установі поставлений раціональні фахівці й керівники звільняються від виконання невласних їм функцій, підвищується результативність їх праці, скорочуються витрати, пов'язані з функціонуванням апарату управління.

У цілому, зберігання документів в електронній формі дозволяє не тільки кардинально прискорити пошук необхідної інформації, але й у разі великих об'ємів документообігу значно скоротити вартість зберігання за рахунок скорочення займаних документами площ.

Забезпечення документації, будучи найважливішою обслуговуючою функцією управління, потребує продуманої організації. Від оперативності обробки і руху документів залежить швидкість отримання інформації, необхідної для вироблення рішення. Тому раціональній організації документообігу, швидкості обробки і передачі документів для виконання завжди надається велика увага.

Література:

1. Делопроизводство (Организация и технологии документационного обеспечения управления): Учебник для вузов / Кузнецова Т.В., Санкина Л.В., Быкова Т.А. и др.; Под ред. проф. Т.В. Кузнецовой. – М.: ЮНИТИ – ДАНА, 2003. – 359 с.
2. Діловодство в банківських установах: Навч. посібник / За заг. ред. к.е.н., проф. Боровського В.Н. – Київ: Центр навчальної літератури, 2006. – 224 с.
3. Организация работы с документами: учебник В.А. Кудряев и др. – М.: ИНФРА – М., 1998. - 575 с.

Яковенко Д.

(наук.кер. ст. викл. Яковенко В.С)

студент IV курсу юридичного факультету

Полтавського інституту економіки і права

Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна»

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВ ОСІБ В МІСЦЯХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (далі Конвенція) сьогодні на повних підставах оцінюється як одне з найбільших досягнень Ради Європи. Вона являє собою фундаментальну основу всього

комплексу міжнародно–правового регулювання в галузі прав і свобод людини, її законних інтересів та потреб.

У результаті глибинних демократичних перетворень, що відбулися на Європейському континенті на тлі Другої світової війни, у 1949 році була заснована Рада Європи міжнародна регіональна організація європейських держав, які проголосили своєю метою розширення демократії, зближення усіх народів Європи, захист прав людини, співробітництво з основних питань права, культури, освіти, інформації, охорони навколишнього середовища.

Від самого початку діяльності Ради Європи принцип поваги прав людини став одним з наріжних каменів цієї організації. Рада Європи забезпечує високі стандарти захисту прав людини в державах-членах насамперед завдяки дії Конвенції. Вона була підписана 4 листопада 1950 року десятьма європейськими державами в Римі. Ця Хартія прав людини стала фундаментом усього комплексу міжнародно–правового регулювання в галузі прав людини, її законних інтересів та потреб, відправною точкою на шляху цивілізованих європейських держав до втілення в життя загальнолюдських цінностей. За даними соціологів, міліція і прокуратура мають негативний баланс довіри в українців: міліція – 47%, прокуратура – 43%. Опитування було проведено з 17 по 22 травня 2013 року, опитано 2010 респондентів у віці від 18 років у всіх регіонах України. Теоретична похибка вибірки – 2,3%. Проведене опитування фондом «Демініціативи ім. Ілька Кучеріва» та соцслужбою Центру імені Разумкова [2].

Жорстокість стосовно підозрюваних, затриманих вважають одним із ключових недоліків міліції понад третини опитаних у Дніпропетровській (35,3 %), Донецькій (39,2 %), Кіровоградській (35,0 %) областях. Найбільше респондентів, що вказують на безкарність працівників міліції, в Дніпропетровській (37,5 %), Львівській (38,3 %) і Луганській (36,7 %) областях. Бездіяльність як недолік міліції відзначає більш ніж третина респондентів практично в усіх областях України [3].

Під час колегії в Генеральній прокуратурі України (ГПУ) з питань прокурорського нагляду за дотриманням конституційних прав затриманих, заарештованих і засуджених Генеральній прокурор сказав, що «зухвалі факти застосування недозволених методів слідства поширені переважно серед працівників органів внутрішніх справ», що «питання насильства та іншого жорстокого поведіння стосується усієї правоохоронної системи. Проте, аналіз свідчить, що переважна більшість таких фактів мають місце серед працівників органів міліції». За словами Генерального прокурора, вжиті керівництвом Міністерством внутрішніх справ України заходи щодо профілактики, своєчасного реагування та усунення причин цього негативного явища, «не дали належних результатів». Також Генеральний прокурор визнав, що в більшості регіонів країни не вживаються заходи щодо своєчасного притягнення до відповідальності співробітників

Матеріали VIII Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції

правоохоронних органів, які застосували тортури до підозрюваних і затриманих [4].

У той же час, за повідомленням Омбудсмена Валерії Лутковської, кількість скарг на катування у міліції зменшилася. «Набув чинності новий Кримінально-процесуальний кодекс, і, власне, ситуація із катуваннями, як на мене, значно поліпшилась. Так само як поліпшилась і інша ситуація із порушенням прав людини під час проведення досудового слідства», – сказала Лутковська. Також вона заявила: «Останнім часом ми не отримуємо скарг на дії міліції щодо незаконних обшуків. Ми практично не отримуємо за останній час скарг на дії міліції щодо оперативних закупок, ми практично не отримуємо скарг, які стосуються катувань от зараз, за останні місяці...». «От таких скарг, які були на катування в міліції у зв'язку з вибиттям явки з повинною, таких скарг зараз практично немає...», – додала Лутковська [5].

Міністерством юстиції України на його офіційному сайті був розміщений проект 6-ої періодичної доповіді Уряду [6], підготовленої в рамках процедури звітування Комітету ООН проти катувань. Відповідно, цей проект доповіді презентує позицію Уряду щодо ситуації з катуванням в Україні.

6 листопада 2013 року Європейський комітет із запобігання катуванням (ЄКЗК) опублікував свою щорічну доповідь, у якій особливо відзначив і візит ad hoc в Україну в 2012 році, вказавши, що зібрана ним в українських колоніях № 25 і № 81 інформація вказувала на те, що жорстоке поводження стало загальноприйнятою практикою для підтримки порядку і боротьби із тюремної субкультурою в цих установах.

ЄКЗК було також сказано, що засоби, що вживаються персоналом в цих установах за допомогою спеціально відібраних груп засуджених, мабуть, були націлені на досягнення їх покірної поведінки з самого початку відбування покарання [4].

Так само мали б бути замінені динамічними способами гарантування безпеки способи, пов'язані із максимальною ізоляцією довічно позбавлених волі. З року в рік повторюється це зауваження Комітету. Цього разу рекомендація звучить так:

«138. Що стосується систематичного відокремлення ув'язнених, що можуть отримати засуджені до довічного ув'язнення, делегації Комітету було повідомлено, що після недавньої законодавчої поправки, довічно ув'язнені не повинні бути відокремлені від інших ув'язнених після того, як вони відбули 20 років строку покарання. Разом з тим Комітет шкодує, що залишається правило, що ув'язнені, які засуджені до довічного ув'язнення, мають бути систематично відокремлені від інших засуджених (виділення шрифту наше. – В.Ч.). Закон і раніше пропонував надто мало свободи розсуду тюремної влади для владнання цієї проблеми.

139. ЄКПТ має наполягати ще раз про необхідність запровадити всеосяжну і постійну оцінку ризику і потреб для всіх і кожного ув'язнено-

го, який може бути засуджений чи засуджений до довічного ув'язнення, з самого початку їхнього затримання в пенітенціарних установах . Для всіх ув'язнених, які підпадають під цю категорію, утримання у зазначених вище умовах явно недопустиме і, що стосується зокрема ув'язнених, яким може бути призначено довічне ув'язнення в Дніпропетровському СІЗО, цілком може бути віднесено до нелюдського і такого, що принижує гідність, поводження».

Мова йде про необхідність індивідуалізації та неприпустимості систематичного обмеження прав засуджених, якого послідовно дотримується Комітет та Європейський суд з прав людини, який розглядає цю ідею в якості принципу, що застосовується під час визначення наявності елементу необхідності у демократичному суспільстві, що є складовою підставою для визнання обмеження конвенційних прав обґрунтованим у Європейському суді з прав людини [5].

Висловлено зауваження з приводу надзвичайно болючого питання вітчизняної пенітенціарної системи – недоступності умовно-дострокового звільнення для довічно позбавлених волі. Така необхідність не викликає подивів, адже документи Ради Європи закріплюють стандарт, у відповідності до якого умовно-дострокове звільнення повинно бути доступне всім в тому числі й довічно позбавленим волі, що, звісно ж, не означає те, що мають бути звільнені особи, які становлять небезпеку для суспільства [6].

Література:

1. Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання. ООН; Конвенція, Міжнародний документ від 10 грудня 1984 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу // <http://zakon.rada.gov.ua>
2. Човган Вадим. Державна пенітенціарна служба України та рекомендації Європейського комітету з запобігання катуванням (аналіз доповіді про візит 2013 року). [Електронний ресурс]. Режим доступу // <http://zakon.rada.gov.ua>
3. Зінченко О. В. Еволюція ідей декларації прав людини і громадянина від 1789 р. до початку ХХІ ст. / О. В. Зінченко // Вісник Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. Сер. : Філософія, філософія права, політологія, соціологія . 2014. № 2. С. 117-125. [Електронний ресурс] Режим доступу: // http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vnyua_2014_2_14.pdf
4. Пушкар П. В.. Заборона катувань та інші форми жорстокого поводження чи покарання: застосування практики європейського суду з прав людини. Європейський суд з прав людини. Судова практика. [Електронний ресурс] Режим доступу: http://aau.edu.ua/static/pdf/hr_ppushkar_
5. Мардох Дж. Боротьба з жорстоким поводженням і безкарністю та ефективне розслідування жорстокого поводження. Доповідь по Україні. — К.: К.І.С., 2010. — 108 с.
6. План дій Ради Європи для України на 2008—2011 роки. [Електронний ресурс]. Режим доступу: // www.zakon.rada.gov.ua